

پوشانید^(۱) (۵۴).

پس در کدام يك از نعمت های پروردگار خود ای آدمی شبهه می‌کني (۵۵).

این پیغامبرترساننده است از جنس ترسانندگان پیشین (۵۶).

نزدیک آمد قیامت (۵۷).

نیست اورا سوای خداهیچ ظاهر کننده (۵۸).

آیا ازین سخن تعجب می کنید (۵۹).

وخنده می نمائیدو نه می‌گریید (۶۰).

وشما بازی کننده هستید (۶۱).

پس سجده کنید خداراوبرستش نمائید (۶۲).

سوره قمر مکی است و آن پنجاه
و پنج آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

نزدیک آمد قیامت و بشگافت ماه^(۲) (۱).

واگر کافران به بینند نشانه ای اعراض کنند و گویند سحریست قوی (۲).

ودر و خ شمر دند و پیروی خواهش خود کردند و هر چیزی در وقت خود قرار گرفته است (۳).

فَيَأْتِي آلَآءَ رَبِّكَ تَتَمَارَى ۵۵

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ أَوَّلَى ۵۶

أَبْرَأَتِ الْآرْزَاقُ ۵۷

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۵۸

أَفَمِن هَذَا الْعِدَابِ تَعَجِبُونَ ۵۹

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۶۰

وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۶۱

فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعِبُدُوا الْعِلْمَةَ ۶۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱

إِنَّا رَبَّيْنَا آلَآءَ السَّمَاءِ وَآلَآءَ الْقَمَرِ ۱

وَإِن بَرَأْنَا إِلَيْهِ يَعْرُضُ وَيَقُولُوا بِحَرْمَتِنَا ۲

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُنْ أَمْرٌ مُّسْتَقَرًّا ۳

(۱) یعنی سنگباران کرد .

(۲) اشارتست بآن قصه که کافران از حضرت پیغامبر صلی الله علیه وسلم معجزه طلب کردند خدای تعالی ماه رادو قطعه ساخت یکی برکوه ابوقیس و دیگر برکوهی قیقان والله اعلم .

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ مُذَعَّرٌ ﴿٥﴾

جُمْلَةً بِاللَّغَةِ فَمَا نَعْنُ النَّذْرُ ﴿٥﴾

قَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِيَ إِلَىٰ أَهْلِهِ تُكْرَهُ ﴿٦﴾

خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَعْيُنِ مَا كَالضَّفِيرِ ﴿٧﴾

مُطِيعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَلْبُونَ هَذَا يَوْمَ عَرِّ ۱

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَارْدُجِرَ ۱

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرَ ۲

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّطَهَّرٍ ۱۱

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَعْرَاقٍ قَدِيرٍ ۱۲

وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَلْبَابِ وَذُكِّرَ ۱۳

عَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاء لِمَنْ كَانَ كُفْرًا ۱۴

وهر آئینه آمده است بدیشان ازخبرها آنچه در آن پندست (۴) .

وآمده است دانش تمام پس فائده نمیدهدترسانیدنها (۵) .

پس اعراض کن ازایشان آنروزکه بخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش آیند (۶) .

درحالیکه فرورفته چشمهای ایشان برآیند (آن روز) از قبورگویایشان ملخ پراکنده اند (۷) .

شتاب کنان بسوی آن خواننده گویند کافران این روزی ست دشوار (۸) .

دروغ شمردند پیش ازایشان قوم نوح پس دروغگو پنداشتند بنده ما را وگفتند دیوانه است وبااوسخن درشت گفته شد (۹) .

پس دعاکرد بجناب پروردگارخود که من مغلوب شده ام پس انتقام بکش (۱۰) .

پس کشادیم درهای آسمان را بآب بسیارریزنده (۱۱) .

وروان کردیم اززمین چشمه ها پس جمع شد آب ازهر جانب بنابرکاریکه مقدر شده بود^(۱) (۱۲) .

وسوار کردیم نوح را برکشتی خداوند تحت هاومیخها (۱۳) .

میرفت بحضور چشم های ما بجهت انتقام برای کسیکه باور نداشته بودند

اورا^(۱) (۱۴) .

وهرائینه گذاشتیم این عقوبت را نشانه پس
هیچ پندگیرنده است (۱۵) .

پس چگونه بود عقوبت من و ترسانیدن
های من (۱۶) .

وهرائینه آسان کردیم قرآن را تا پندگیرند
پس آیا هیچ پندپذیرنده هست (۱۷) .

دروغ شمردند قوم عاد پس چگو نه بود
عذاب من و ترسانیدن های من (۱۸) .

هرائینه ما فرستادیم برایشان باد تند را
در روز شوم بغایت سخت (۱۹) .

بر میکنم مردمان را گویا ایشان تنهای
درختان خرمای از بیخ برکنده اند (۲۰) .

پس چگو نه بود عقوبت من و ترسانیدن
های من (۲۱) .

وهرائینه آسان کرده ایم قرآن را
تا پند بگیرند پس آیا هیچ پندپذیرنده است
(۲۲) .

دروغ شمر دند قوم ثمود ترسانندگان را
(۲۳) .

پس گفتند آیا یک آدمی را از قوم خویش
پیروی کنیم هرائینه ما آنگاه در گمراهی
و دیوانگی باشیم (۲۴) .

آیا نازل کرده شد بمردی وحی از میان ما
نی بلکه او دروغگوئی خود پسنداست
(۲۵) .

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا آيَةَ قَهْلٍ مِنْ مُدْكَرٍ ⑩

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑪

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ ⑫

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑬

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْسَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ⑭

تَزِرُ الْعُقَابُ السَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ⑮

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑯

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ ⑰

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ⑱

فَقَالُوا أَبِشْرًا مِمَّا وَاجِدُوا لَتُبْعُهُ إِذَا أَدَّى الْغِي ضَلِيلٌ وَسُعَيْرٌ ⑲

أَلَيْسَ الذِّكْرُ عَلَيْنَا مِنْ بَيْنِنَا أَلِ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ⑳

(۱) یعنی برای انتقام خصومت کنان .

سَيَعْلَمُونَ عَدُوِّنَ الْكُذَّابِ الْاَشْرُ ⑤

خواهند دانست فردا کیست دروغگوی
خود پسند (۲۶) .

اِنَّا ارْسَلْنَا السَّمٰوَاتِ فَيَنْتَظِرُنَّهُمْ فَارْتَبِعُوهُمْ وَاَصْبِرُو ⑥

هر آئینه ما فرستنده ایم ماده شتر را بجهت
ازمایش ایشان را پس ای صالح منتظر
ایشان باش و صبر پیش گیر (۲۷) .

وَيَبْتِغُوهُمُ اِنَّ الْمَاءَ قَسَمًا بَيْنَهُمْ كُلُّ يَتْرِبٍ مُّخْتَصِرٌ ⑦

و خبردار کن ایشان را که آب مقسوم ست
در میان ایشان هر حصه آب، حاضر شود
بدان آنکه نوبت وی است (۲۸) .

فَتَادُوا وَاَصَابِهِمْ فَمَتَاعًا لِّى فَعَقَرُوا ⑧

پس آواز دادند یار خود را پس دست
درازی کرد و مجروح ساخت (۲۹) .

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ⑨

پس چگونه بود عقوبت من و ترسانیدن
های من (۳۰) .

اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاِلْحَادَةً فَكَانُوا ⑩

هر آئینه ما فرستادیم برایشان يك نعره پس
شدند مانند حظیره^(۱) درهم شکسته که
حظیره سازد آنرا بنا کرده باشد (۳۱) .

كُوَيْبًا مِّنَ الْمُحْطَرِّ ⑪

و هر آئینه آسان ساختیم قرآن را برای
آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده است
(۳۲) .

وَلَقَدْ يَتْرَبُ الْقُرْآنَ لِلَّذِي قَوْلٌ مِّنْ مُّذَكَّرِي ⑫

دروغ شمردند قوم لوط ترسانندگان را
(۳۳) .

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ⑬

هر آئینه فرستادیم برایشان باد سنگبار
مگر اهل خانه لوط که خلاص ساختیم
ایشان را وقت سحر (۳۴) .

اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حٰصِبًا اِلَّا لُوطًا نَّجَّيْنَاهُ بِسَحْرِ ⑭

بمهربانی از نزدیک خویش همچنین

بِقِسْمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْوِي مَنْ شَكَرَ ⑮

(۱) مترجم گوید حظیره احاطه است که از شاخهای خشک و خار برای گوسفند بنا کنند
و آن بمرور زمان پائمال مواشی میگردد خدای تعالی بآن پائمال شده تشبیه داد .

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَلَغًا فَتَوَسَّأُوا بِالَّذِينَ ۝۳۵

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَیْبِهِ فَمَسَّتْ عَیْنُهُمْ فَوَدَّوْا
عَدَائِي وَنَذِرِي ۝۳۶

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُرُءٌ عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝۳۷

فَذَعَوْا عَدَائِي وَنَذِرِي ۝۳۸

وَلَقَدْ يَتْرَأُ الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝۳۹

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ الذُّكْرُ ۝۴۰

كذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا فَخَذَّ لَهُمْ أَمْرًا غَيْرَ مُقْتَدِرٍ ۝۴۱

الْقَارِئُ حَتَّىٰ تَمِنَ أُولَئِكَ أَنْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝۴۲

أَمْ يَقُولُونَ هُنَّ جَمِيعٌ نُنصِرُ ۝۴۳

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الذُّبُرَ ۝۴۴

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ

جز امیدهیم هر کراشکرگذاری کرد (۳۵).

وهر آئینه لوط ترسانیده بود ایشانرا
از عقوبت ما پس مکابره کردند در آن
ترسانید نها (۳۶).

وهر آئینه سخن گفتند تا غفلت دهند لوط
را از حفظ مهمانانِ او پس محو کردیم چشم
های ایشانرا پس (گفتیم) بچشید عذاب
مرا و ترسانیدهای مرا (۳۷).

وهر آئینه غارت کرد ایشانرا بامداد عقوبتی
جائی گیرنده (۳۸).

پس (گفتیم) بچشید عذاب مرا و ترسانیدهای
مرا (۳۹).

وهر آئینه آسان ساختیم قرآن را برای آنکه
پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست
(۴۰).

وهر آئینه آمدند خویشاوندان فرعون
را ترسانندگان (۴۱).

دروغ شمرند نشانه های ما را همه آنرا
پس گرفتیم ایشانرا مانند دگر گرفتن غالب
قوی (۴۲).

آیا کافران شما ای قریش بهتراند ازین
جماعت ها آیا شمارا حکم خلاصی ست
در کتابهای پیشین (۴۳).

آیامی گویند ما جماعتی انتقام گیرنده ایم
(۴۴).

شکست داده خواهد شد این جماعت را
و بگردانند ایشان پشت (۴۵).

بلکه قیامت وعده گاه ایشانست و قیامت

سخت تر و تلخ ترست (٤٦) .
 هر آئینه گنهگاران دگمراهی دیوانگی اند
 (٤٧) .

یادکن روزی که کشیده شود ایشان رادر
 دوزخ بروی های ایشان (گوئیم) بچشید
 دست رسانیدن دوزخ را (٤٨) .

هر آئینه ماهر چیز را پیدا کردیم باندازه
 مقرر (٤٩) .

و نیست حکم ما مگریک کلمه مانند
 گردانیدن چشم^(١) (٥٠) .

و هر آئینه هلاک ساختیم امثال شمارا پس
 آیهیچ پندگیرنده است (٥١) .

و هر چیزی که کرده اند مکتوب ست
 در نامه های اعمال (٥٢) .

و هر خورد و بزرگ نوشته شده است^(٢)
 (٥٣) .

هر آئینه پرهیگاران در بوستانها و چشمه
 ها باشند (٥٤) .

در مجلس راستی باشند نزدیک پادشاه
 توانا (٥٥) .

سوره رحمن مدنی است و آن هفتاد و هشت
 آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 خدا (١) .
 آموخت قرآن را (٢) .

إِنَّ الْمُبْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٦﴾

يَوْمَ نَسُفُحُوتُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُؤُودًا مِمَّا سَفَرُوا ﴿٤٧﴾

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٨﴾

وَمَا أَرْبَابُ الْأَوْجَادِ كَلِمَةٍ بَالِغَةٍ ﴿٤٩﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا أَشْيَاءَ عُلَّمْنَا قَوْلَ مِنْ تَذَكَّرِ ﴿٥٠﴾

وَكُلُّ شَيْءٍ عِلْمُهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥١﴾

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٢﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٣﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُنْقَدِرٍ ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٥٥﴾
 الرَّحْمَنُ ﴿١﴾
 عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾

(١) یعنی در سرعت وجود مراد آسان بودن ست .

(٢) یعنی در لوح محفوظ .